

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ioannis S. R. E. Cardinalis Bona Opera Omnia

Tribus Tomis comprehensa

Opvscvla Spiritvalia - I. Horologium Asceticum. II. Principia Vitae
Christianae. III. Manuductio ad Coelum. IV. Via Compendii ad Deum. V. De
Sacrificio Missae. VI. De Discretionem Spirituum ... Operum Eminentiss.
Cardinalis, Tom. I

Bona, Giovanni

Parisiis, 1677

§. 7. Praxis rectae intentionis

urn:nbn:de:hbz:466:1-9969

Joseph, & Susannæ, ante quælibet virtutis opera, cum e domo egrederis, ante examen, & cubitum, & cum noctu expergisceris.

VII. In hoc exercitio affectui magis insistendum est, quàm speculationi; copiosior enim fructus ex ignitis cum Deo colloquiis, quàm ex consideratione refertur: inò ex affectu plurima consideratio velut ex fonte promanat. Crebra autem, & humili oratione cum charitate hoc donum impetrabis. Orabis igitur, & dices. *Quo ibo à spiritu tuo, Domine Deus meus, & quò à facie tua fugiam? Si ascendero in cælum, tu illic es; si descendero in infernum, ades: neque te cæli cælorum capere possunt. O quàm caci sumus filii hominum, qui te Dominum præsentem non veremur, neque tuo aspectu componimur, neque à peccatis patrandis deterremur! Ergo-ne credote hic, & ubique præsentem esse, & omnia opera mea, atque intimas cogitationes perscrutari, nihilque occultum esse oculis tuis? Certè si crederem, non auderem te audiente, & vidente ea facere, loqui, & cogitare, de quibus in conspectu hominum erubescerem. Quanta enim puritate, ô puritas infinita, coram te enitere debeat, in cujus conspectu cæli non sunt mundi, & in cujus faciem supremi seraphici spiritus respicere non præsumunt? Audio tamen te dicentem, Ambula coram me, & esto perfectus; & ideo fiduciam habeo orandi ad te, ut non abscondas faciem tuam à me, neque declines in ira à servo tuo. Ecce sicut oculi servorum in manibus dominorum suorum, ita oculi mei ad te, donec mei miserearis. Respice in me, & miserere mei, & ostende mihi faciem tuam. Faciem tuam Domine requiro; ne averras eam à me, sed fac misericordiam cum servo tuo, ut semper ambulem coram te in hac peregrinatione, teque in patria perfruar in æternum. Amen.*

§. VII. Praxis rectæ Intentionis.

I. **R**ECTA intentio illa dicitur, quæ operis sui finem constituit Deum, & ad ejus honorem, & gloriam

revocat quicquid fit, dicitur, & cogitur. Sicut respiratio vitæ naturali, sic recta intentio vitæ spirituali necessaria est. Ea est anima, & forma omnium actionum: nam qualis intentio, talis est actio. Si quis jeuniis, flagellis, allisque pœnalitatibus affligat corpus suum non propter Deum, sed ut gloriam accipiat ab hominibus, nihil ei prodest. Si eodem fine ad extremos Indos pergat, omnesque ibi infideles multum laborans convertat ad Deum, factus est velut æs sonans, aut cimbalum tinniens. Ut enim docent sancti Patres, Martyrem non facit pœna, sed causa. Bona intentio parva extollit, & illustrat; magna autem & in pretio habita, prava intentio dehonestat. Ne igitur opera tua impura, & vacua in conspectu Dei inveniantur, puritati intentionis omni conatu insiste; nec quidpiam vel minimum aggredere, quin prius actu ad Deum referas, tanquam ad primum principium, & ultimum finem tuum. Species quædam Idololatriæ est, Deo præsentī dorsum vertere, & faciem ad idolum, ad aliquam scilicet creaturam, vel propriam voluntatem, aut proprium commodum convertere, Deo neglecto, & ejus voluntate.

II. Tua autem opera triplici intentione ad Deum referre potes: ut pœnam evadas, ut præmio potiaris, & ob purum amorem ipsius Dei. Prima est servorum, secunda mercenarios spectat, tertia ad filios. Prima bona est, melior altera, tertia optima: hac enim in Deum tendis, & ad ipsum omnia dirigis, ut ei placeas, ipsumque honores, ut ejus voluntatem adimpleas, & ut iis quæ agis, te ad intimam cum illo unionem disponas. Illa verò purissima intentio est, quam Deiformem vocant, quæ nihil proprium in voluntate relinquit admixtum, ipsamque penitus, omni humana affectione abjectā, in Deum transfundit.

III. Signa rectæ intentionis hæc sunt. Non turbulenter rem aggredi, non anxium esse, non distrahi, non perturbari, ob rei eventum minus prosperum non affligi,

nec aliorum iudicia anxie quærere; omni vana cogitatione post factum carere, opiniones hominum contemnere, æquè diligenter omnia facere, sive publicè, sive privatim fiant; sive multi sint spectatores, vel auditores, sive pauci; nec laudibus extolli, nec vituperiis dejici; resignatum ad omnia esse, nihilque optare, nihil timere.

IV. Quia Deus tanquam prima causa, & primum principium naturæ & gratiæ, tecum concurrit ad omnes actiones tuas, nec quidpiam sine illo potes operari, quin ipse in te omnia opera tua operetur; perfectissimæ intentionis genus erit in singulis operationibus tuis eadem intentiones assumere, quas sapientissimus Deus, tecum & in te operando habet, sic mentem ad eum dirigendo. *Domine Deus meus, hoc opus aggredior, & perficere intendo ob eosdem fines, propter quos tu idem operaris: ad eundem scopum mentis oculos dirigo, ad gloriam tuam, & amorem tuum, & ut omnis voluntas tua fiat in cælo & in terra. Utinam hunc scopum semper attingam ea rectitudine, quam ego desidero, & tu mereris.*

V. Sed quia difficile est, etsi summum conatum adhibeas, hunc actum elicere, quin ob multiplicem humanæ naturæ fragilitatem & corruptionem multis imperfectionibus permixtus sit; remedium illarum efficacissimum, & Deo gratissimum erit, tua quælibet opera verba, & cogitationes, operibus, verbis & cogitationibus Domini nostri Jesu Christi unire; ut in sanguine ac meritis ejus purificentur, & perficiantur. Sic autem unita, & purificata offeres Deo Patri in odorem suavitatis.

VI. Tecum expende quid sit quod ames in singulis actionibus tuis, illudque abnega, ne vitiet intentionem. Considera deinde monitum illud Christi, *Quoniam oportet semper orare, & non deficere*; hoc enim non aliter servare potes, quam mediante recta intentione. Semper orat, ait quidam Sanctorum, qui semper bene agit: bene autem semper agit, qui per rectam intentionem omnia opera sua ad Deum refert. Cum dormis semper orabis,

si ante somnum hunc actum præmittas. *Cupio mi Deus, ut me dormiente singule respirationes meæ te laudent, & glorificent; ac si affectu omnium Angelorum & Sanctorum semper dicerem, Laus tibi Domine Rex æternæ gloriæ. Simili modo cùm manducas, singulas buccellas, singulos haustus offer Deo, ac si in singulis diceres, Benedictus Deus. Cum legis, aut scribis, offer eadem ratione singulos characteres, ac si singuli magna voce clamarent, Sanctus, Sanctus, Sanctus Dominus Deus Sabaoth. Idem in reliquis faciendum.*

VII. Assertio est doctissimorum Theologorum, multiplicatis solis intentionibus posse merita singulorum actuum multiplicari, ita ut uno opere decem vel pluribus intentionibus instructo tantum mereri possis, quantum eodem illo decies vel pluries repetito. Cùm igitur aliquid inchoas, sic dirige intentionem. *O bonitas infinita Deus meus, hoc agere vel pati volo eodem affectu, spiritu, & intentione, quibus Christus Filius tuus operabatur in terris. Primò ut tibi omnem laudem, cultum, honorem, & gloriam tribuam, quibus debeo te venerari. 2. Ut faciam voluntatem tuam. 3. Ut protestor omnimodam mei subjectionem, & dependentiam à te. 4. Ut meritum ac premium æternum, quantum est in me, augeam. 5. Ut quotidiana corporis, & animæ bona impetrem. 6. Ut dimittas mihi peccata mea. 7. Ut ab omni malo culpæ & pœnæ liberer. 8. Ad honorem, & augmentum gloriæ Beata Virginis, sanctorum Angelorum, & omnium Beatorum, præsertim tutelarium meorum. 9. Ad utilitatem meam, omniumque amicorum, & inimicorum meorum, & totius Ecclesiæ Militantis. 10. In auxilium fidelium defunctorum. 11. In gratiarum actionem pro infinitis beneficiis mihi, & omni creaturæ collatis. 12. Ut superem tale vitium tua gratia adjutus. 13. Ut talem virtutem mihi necessariam consequar. 14. Ut aptior reddar officio meo. 15. Ut sic imiter Christum, & Sanctos ejus. 16. Ut crescā, & perseverem in bono. 17. Ut simili bono exemplo. 18. Ut vota mea reddam, quæ promisi.*

tibi. 19. *Vt lucrer indulgentias talirei annexas.* 20. *Vt bonam mortem obtineam.* 21. *Vt tale beneficium, quod peto à te, impetrem.* 22. *Vt tibi magis placeam, & accuratius serviam.* 23. *Vt Ecclesie, vel superiori hoc præcipienti obediam.* 24. *Vt pro peccatis meis satisfaciam.* 25. *Vt meum in te amorem augeam.* 26. *Vt contra diaboli tentationes & insidias muniar.* 27. *Vt aliquid patiar pro amore tuo.* 28. *Vt ad sanctissimum Eucharistie Sacramentum dignè suscipiendum me preparem.* 29. *Vt proximum meum adjuvem, & edificem.* 30. *Vt ad intimam tecum unionem me disponam.*

VIII. Plures intentiones sigillatim suggeret cujusque operis natura, & circumstantiæ. Non omnes autem, quæ supra descriptæ sunt in omnibus haberi debent, aut possunt; sed illæ quæ magis unicuique operationi congruere videbuntur. Vespere in fine examinis considera diem, & opera abiisse, & quanta cor tuum lætitia perfunderetur, si ea fecisses pura intentione. Opta igitur omnia te fecisse ad majorem Dei gloriam, renova propositum rectæ intentionis, & die sequenti eam sæpe restaura, mane præsertim ante sacrum, ad cujusvis laboris & actionis initium, ad horas singulas, & ante somnum. Res ista facillima est, & in tua potestate posita: quid enim facilius, quàm mente ad Deum elevata dicere: Hoc propter te Domine, ad gloriam tuam? Parva res est, sed ingens meritorum cumulus ab ea pendet; & si eam omiseris, quamvis multa agas, nihil egisti. Sine mercede est labor, qui caret recta intentione.

§. VIII. *De quotidiana virtutum Exercitatione.*

DE virtutum excellentia, utilitate, jocunditate, & necessitate non est hîc differendi locus; sed quia omnis earum laus in actione consistit, industrias aliquot, & documenta tradam pro quotidiano ipsarummet usu, & exercitatione.

1. Illarum virtutum acquisitioni primo incumbere de-